

meent, at der var Grund til at udvide Antallet af de Gebyrer, som ganske bortfaldt, idet man meente, at disse Postattester, som spille en temmelig stor Rolle, og som man jo har stærk Opfordring til at udbede sig, naar man indleverer Pengebreve, anbefalede Breve og Paffer med Bærdiangivelse eller bortsender Penge ved Postanvisning, ogsaa burde bortfalde. Derfor har Udvalget stillet et dertil sigtende Underændringsforslag, og for at Redactionen ved denne Tilføielse ikke skulde blive for tung, har man omrædgeret de 2 første Punktuur, saaledes som Forslaget under Nr. 18 nærmere udviser. Den Ordning, som her er foreslaaet af dette Spørgsmaal om uvisse Indtægter, er efter min Mening meget heldig. Det vil være en stor Lettelse for det corresponderende Publicum, naar disse Gebyrer bortfalde, og der er ved det andet Stykke sørget for, at denne Lettelse for Publicum ikke skal blive til Skade for de nuværende Postmestres Indtægter. — Udvalgets Forslag under Nr. 22 vil sees fuldkommen at stemme med det sidste Stykke i den høiterede Ministers Forslag under Nr. 1. Grunden til, at man har opført det her, er den, at man anseer det rettest, at disse forskjellige Bestemmelser om fortrinlig Afgang for forskjellige Solt til den ene eller anden Klasse af Embeder staae samlede paa eet Sted, men der er iøvrigt med Hensyn til Realiteten fuldkommen Enighed tilstede mellem Udvalget og Ministeren. — Forslaget under Nr. 23 endelig troer jeg ikke trænger til nogen nærmere Begrundelse, naar man erindrer, at det imorgen er 1ste April.

Finantsministeren: De Forslag, som ere stillede af mig, have havt en dobbelt Hensigt, deels den at bringe Lovforslaget tilbage til den formelle Skikkelse, hvori det i sin Tid er forelagt af Regjeringen, og deels den at fremsætte de Realitetsforandringer, som jeg maatte ansee for nødvendige, for at jeg skulde kunne tiltræde Loven. Den ærede Didsfører var saa smagsfuld i sine Bemærkninger, at han udtalte, at Finantsministeren væsenligt onskede Forandringen, fordi den tog meest Plads. Jeg veed ikke, med hvilken Ret han udtalte sig saaledes. Derimod skal jeg give ham Ret i,

at det, der var min Betragtning, som han da ogsaa vedkjender sig som sin, var, at Loven bør gjøres saa overfluelig som muligt, og skjøndt han ikke nærer nogen Tvivl om, at den Redaction, som han eller Udvalget har valgt, er bedre, saa maa jeg dog erklære, at det ikke er mig ganske klart, af hvilken Grund man har fundet sig foranlediget til at sætte noget Andet istedetfor Regjeringens Forslag. Uden at jeg kan dele den Betragtning, at Forslaget utvivlsomt derved blev mere overflueligt end ved det af Regjeringen foreslaaede, er jeg overbevist om, at den Form, hvori Lovforslaget er forelagt, er den bedste og den, som ogsaa er meest stemmende med, hvad Thinget vedtog ved Solbloven, og derfor er det ikke mere end rimeligt, at man tog det Hensyn til Regjeringen, at man, naar fra Regjeringens Side et Forslag ønskedes bibeholdt, idetmindste havde vist den Smøbekommen, at man havde optaget denne Deel af Forslaget. Dette er imidlertid ikke skeet. Men Regjeringens Redaction havde dernæst ogsaa den Hensigt at forandre den Vedtagelse, der skete her forrige Gang, hvorefter man saa at sige kaster samtlige Postembeder sammen i een Klasse og kalder alle de Paagjældende Postmestre uden Hensyn til, hvilken Betydning de have for Postvæsenets Bestyrelse. Det kan gjerne være, at den ærede Didsfører anseer dette for en Bagatel, det troer jeg imidlertid ikke, at det er, det er efter min Mening Noget, som er saa stridende mod enhver hensigtsmæssig Ordning af en stor og sammensat Bestyrelse, at man kaster Brag paa Betegnelsen, at jeg endvidere maa ansee det for rigtigt, at man kun giver de Mænd Navn af Postmestre, som ere virkelige Embedsmænd, og derimod lader de andre Bestillingsmænd kaldes Posterpeditteurer. Endelig, hvad Realiteten af Forslagene angaar, da er det ganske sikkert, at min Tanke har været ogsaa at retablere Lovforslaget, saaledes som det var foreslaaet af Regjeringen, for de kjøbenhavnske Postcontoirers Vedkommende. Jeg nærer ikke den fjerneste Tvivl om, at det er den eneste hensigtsmæssige Ordning, der som Regel vil kunne lægges fast i Lovforslaget, at det er een fælles Chef for samtlige kjøbenhavnske Postcontoirer; det er en Fordring, som jeg paa ingen